

[Bertel Dahlggaard.]

get det drejer sig om, kan ikke siges, men det vil i hvert tilfælde være millionbeløb. Sætter man de samlede årlige udgifter til 15 mill. kr., regner man lavt.

Vender vi os dernæst til eengangsudgifterne, er disse opgivet til ca. 113 mill. kr., men ved nærmere eftersyn opdager man, at denne opgørelse bygger på eengangsudgifter til opstilling af 3 brigader C. F.-mandskab med en udgift hertil på 20,6 mill. kr. Men det er udtrykkeligt fastsat i betænkningen og i forslaget og af ministeren, at man sætter sig det mål efterhånden at opstille 8 brigader C. F.-mandskab. Det vil sige, at de 20,6 millioner må forhøjes til 55 millioner. Derefter siges det, at der efterhånden må opføres de fornødne kaserner til mandskabet. Udgifterne hertil vil i hvert tilfælde ikke kunne sættes til mindre end 10 mill. kr., det vil sige, at den økonomiske konsekvens af forslaget, hvis det tiltrædes af rigsdagen, vil blive eengangsudgifter på ikke 113 mill. kr., men 158 mill. kr. Hertil kommer så adskillige millioner for kommunerne, som ikke er nærmere angivet, ligesom der bortses fra udgifter, som pålægges borgerne, udgifter til særlige byggeforanstaltninger o. s. v., det vil sige, at der i dette forslag ligger gemt økonomiske forpligtelser på 15 mill. kr. årlig og opimod et par hundrede mill. kr. een gang for alle. Det er indlysende, at dette forhold må få rigsdagen til nøje at overveje, om ikke det er forsvarligt at begrænse forslagets økonomiske rækkevidde.

Med hensyn til eengangsudgifterne er herunder opført udgifter til opførelse af 3 400 betonbeskyttelsesrum til supplering af de 5 000 beskyttelsesrum, vi i forvejen har, og disse nye betonbeskyttelsesrum vil koste 50 mill. kr. Jeg ser ikke noget i bemærkningerne om, hvornår man tænker sig disse rum etableret, men forslaget giver ministeren bemyndigelse til at iværksætte disse byggearbejder på det tidspunkt, da han finder anledning dertil. Jeg har den opfattelse, at vi ikke på nærværende tidspunkt skal gå til anvendelse af byggemateriale til disse rum.

Der er opført 30 mill. kr. til ekstraordinær anskaffelse af sygehusmateriel, til 12 000 sengepladser i 60 lazaretter. Vi må nærmere se på, om man ikke eventuelt vil kunne nøjes med mindre under hensyn til, at man i en nødsituation vil kunne udvide de bestående sygehuses kapacitet meget stærkt ved, at syge, der lider af mindre alvorlige sygdomme, og som er under hospitalsbehandling, kan udskrives fra sygehuse. På den anden side erkender jeg —

jeg tror, det ærede medlem hr. Frandsen var inde på det —, at i hvert fald en del af materialet til sygehuse ikke er spildt, men fremtidig kan anvendes under normale forhold.

Med hensyn til de årlige udgifter bygges der på, at der fremtidig skal indkaldes 1 200 C. F.-tjenestegørende, medens der nu indkaldes 600. Jeg vil mene, det er forsvarligt at blive stående ved de 600, der nu udskrives, idet jeg i denne forbindelse minder om, at der siden 1941 er uddannet mellem 6 000 og 8 000 CBUere, altså et antal, der svarer til de 3 brigader. Herved vil de årlige udgifter kunne nedskrives med en trediedel. Der er også andre af posterne, der bør overvejes nærmere, således om det virkelig vil være fornødent at tilvejebringe en ny vognpark på 700—800 vogne.

Med hensyn til tilvejebringelsen af det almindelige mandskab til civilforsvaret foreslås det at gå bort fra den hidtige C. B.-ordning og i stedet for hverve frivillige, men ganske vist ledsages dette af den bestemmelse, at enhver person i alderen mellem 16 og 65 år her i landet er pligtig til om fornødent at forrette tjeneste indenfor civilforsvaret. Jeg føler mig ikke overbevist om ønskeligheden af en sådan ordning. I virkeligheden udførte CBERne under besættelsen en overordentlig betydningsfuld gerning. Vort civilluftværn havde gennem CB-ordningen et stort fortrin fremfor andre landes civilforsvar. Betydningen af den 10. april 1940 om morgenen at kunne postere nogle tusinde unge CBere rundt omkring, særlig her i hovedstaden, kan med henblik på den situation, der da forelå, ikke overvurderes. Der er derved stadig mulighed for at udvide eller indskrænke CB-mandskabet efter behovet blandt folk, der kan forene CB-tjeneste med deres daglige gerning i det civile liv. Såfremt hæren stadig skal tilvejebringes ved udskrivning, kan intet efter min mening indvendes imod, at de unge, som fritages for udskrivning til hæren eller til værnene, får dette mindre byrdefulde borgerlige ombud pålagt. Jeg ser nok, at man som argument for nyordningen anfører, at behovet for mandskab til hæren fortsat vil blive så stort, at ingen bliver tilovers til en CB-ordning. Lad os nu imidlertid afvente, om man fortsat vil indkalde 23 000 mand til militæret årlig. Jeg ser nok, at den nedsatte kommission siger i betænkningen, at der formentlig må regnes med, at de militære værn i de kommende år må opretholde indkaldelser på 25 000 mand. Jeg synes passende, kommissionen kunne lade være med at udtale sig om noget, den ingenting ved